16de Jaargang — Curaçao den 18de Maart 1899. — No 794

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja
Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 17 Maart.

De misdaad van Rijssel.

In de eerste dagen van Februari is te Rijssel een leerling van een der broederscholen, Gaston Foveau, vermoord gevonden in de spreekkamer van het gesticht. Bij het lijk lag een briefje van den moordenaar, waarin stond te lezen, dat booze lusten hem tot den moord hadden gedreven. Echter verzocht hij, dat niet het geheele gesticht zou worden verdacht; wijl hij alleen de schuldige was. Het lijkje, zoo luidden de berichten, was gruwelijk verminkt.

Ziedaar den korten inhoud van de afschuwelijke geschiedenis in Rijssel afgespeeld. Wij hebben van de gansche zaak geen melding willen maken, vóór wij over haar voldoende betrouwbare berichten hadden.

De tijdingen waren zoo sterk gekleurd ten nadeele der broeders, dat wij ze onmogelijk konden vertrouwen.

Daar zou een moordenaar zijn onder de broeders van Rijssel, *dus* zijn alle broeders moordenaars, *dus* is de gansche geestelijkheid verdacht. Zoo hitste men het volk in Rijssel op. En men ontbood het grauw uit de omliggende steden, en men wierp de ruiten in bij de priesters, en men vernielde de gevels bij de zusterkens van liefde, en....men had heldendaden gewrocht tegen het clericalisme.

Natuurlijk komt het niet bij ons op den broeder, *als* hij schuldig blijkt, te verdedigen. Maar wij protesteeren met kracht tegen de laaghartige wijze, waarop uit dit feit een beschuldiging wordt gezogen tegen de gansche geestelijkheid.

Evenwel, beschouwen wij de zaak nader.

Hierdoor schijnt de broeder schuldig:

Hij heeft geweigerd to schrijven, toen men hem verzocht zijn schrift te vergelijken met dat van het briefje, hetwelk bij het lijk is gevonden. Toen men hem bij het lijk bracht, wendde hij het hoofd af en weigerde hij het te zien. Hierop is hij gevangen genomen.

De anti-clericale bladen nu in Europa verzuimen niet — en op hun voorbeeld zullen sommige trottoirblaadjes ten onzent hetzelfde doen, indien zij dit reeds niet gedaan hebben — alles aan te voeren wat de schuld van den verdachte kan verzwaren; doch zij zullen wel niet ridderlijk genoeg zijn om ook de berichten mede te deelen, die thans, nu de kalmte is wedergekeerd, ten gunste des broeders inkomen. Daarom veroorloove men ons die berichten onder de aandacht van het publiek te brengen.

Allereerst deze vraag: Waarom weigerde de broeder te schrijven, toen men hem vroeg, zijn schrift te mogen vergelijken men dat van het briefje, gevonden bij het lijk?

Niets eenvoudiger dan dit. Een redacteur van de *Matin* heeft den directeur van de broederschool geïnterviewd, en hij kreeg van dezen de volgende verklaring:

Broeder Flamidien had nauwelijks de deur geopend, of de rechter van instructie snauwde hem toe: "Herkent gij uw slachtoffer? Gij zijt het, die hem gedood hebt!" Waarop natuurlijk de broeder, zenuwachtig van aard, hevig ontstelde. En toen daarop de rechter hernam: Ga zitten en schrijf: "Mijnheer Foveau, ik vraag u vergiffenis uw zoon gedood te hebben," weigerde natuurlijk de broeder hardnekkig, daar hij meende, dat hem een bekentenis zou worden afgedwongen.

Eerst toen men hem had verhaald, dat bij het lijk een briefje was gevonden, waarop deze woorden voorkwamen, en dat het schrift des broeders met dat van het briefje moest worden vergeleken, werd hij zeer gewillig en schreef.

Dan het alibi. Waar was br. Flamidien tijdens den moord?

Ziehier wat de *Croix* schrijft: Van minuut tot minuut kan broeder Flamidien verklaring geven van het gebruik van zijn tijd op Zondagavond. Getuigenissen van talrijke leerlingen bevestigen, dat de broeder tot half tien zijn leerlingen niet heeft verlaten, dan om een vader te spreken, dien hij uitgeleide heeft gedaan tot de deur van het huis. Hij is zelfs niet op zijn gewonen tijd naar het souper geweest, omdat hij het werk moest doen van een zijner medebroeders, die ziek was.

Ten 6 ure komt hij uit het Lof, omringd door een dertigtal jongens, hij steekt het gas aan, deelt de spelen uit, schertst en stoeit met de knapen, en gaat als gewoonlijk aan elk tafeltje een praatje maken.

Deze man, die volgens getuigenis van de....*Aurore* (waarlijk een onverdacht getuige), zoo gevoelig en zenuwachtig was, dat een of ander droevig schouwspel hem aanstonds tranen in de oogen bracht, zou onmiddellijk na een moord zoo gewoon met zijn leerlingen zijn omgegaan, dat niemand het minste spoor van ongerustheid bij hem ontdekt heeft? Deze man zou vervolgens gerust en kalm hebben geslapen tot middernacht, toen de vader van Gaston Foveau hem kwam wekken?

Dit is een psychologische onmogelijkheid.

Wat heeft men meer noodig om de meening te versterken, dat broeder Flamidien den moord bijna niet *kan* gepleegd hebben? Enkel kan dit alles worden bevestigd door den rechter, die door het getuigenverhoor der knapen de waarheid van dit alibi moet vaststellen. 't Is ons zoo min als de Fransche pers begrijpelijk, hoe dit den rechter zooveel tijd kan kosten. Hij zoekt in verschillende richtingen, maar het duurt lang voor hij erkent in den beginne een valsch spoor te zijn gevolgd, zegt de *Dépêche*. "Wat te zeggen van den rechter," schrijft de *Croix*, "die door de pers dezen schandelijken veldtocht van leugens laat voortzetten, en die niet ingrijpt om hem tegen te houden? Hij leest dit alles, hij weet dat dit alles valsch is, hij weet ook, dat een woord voldoende is om alles te doen eindigen. Hij zegt geen woord; slechts deze phrasen spreekt hij uit — en ik sta borg voor de authenticiteit ervan —: ik heb geen woord gezegd aan de journalisten. Alles wat ze vertellen is valsch."

Daarenboven maakt de *Matin* een interview openbaar, dat een harer redacteurs gehad heeft met den procureur der Republiek Tainturien.

De procureur verklaart thans: 1°. dat hij volstrekt *niet* van de schuld des broeders overtuigd is, 2°. dat hij *niet* aan medeplichtigheid der andere broeders gelooft, 3°. dat hij derhalve deze dingen niet heeft kunnen zeggen en ook niet gezegd heeft.

't Eenigste, wat hij ooit heeft uitgelaten is, dat er genoeg termen aanwezig waren om br. Flamidien aan te houden.

Mr. Chesnelong, de verdediger van br. Flamidien is door den procureur gemachtigd deze tegenspraak te openbaren.

Ze is zoo formeel mogelijk.

En nu het vermoeden, dat het lijk van buiten is binnengebracht.

1°. Gaston Foveau had de gewoonte naar buiten te snappen om in een soort gaarkeuken wat te gaan eten. Welnu, het geneeskundig onderzoek heeft in zijn maag onverteerde aardappelen gevonden.

2° Alle hoeken van het huis zijn onderzocht. Eerst Zondagnacht. Vader Foveau zegt zelf, dat men alle kamers, kelders en zolders met hem heeft nagespeurd. Toen Maandag en Dinsdag door den commissaris van politie, die een allernauwkeurigst onderzoek instelde. Hij haalde alle bedden overhoop, doorzocht alle kisten, koffers, manden en meubels, zond zijn agenten op het dak en doorzocht zelfs de asch van de verwarmingstoestellen. Tot Dinsdagna-

FEUILLETON.

PODER DI FE.

(11)

Carmen a cai na rodia, ma Luis Beira a reponé bien pronto i hariendo é dici:

—Bah! ta e Prior di dominiconan, ma mihor mi no contra coe né. Adios, mi kerida Carmen, lo mi larga bo awor.

Di momentoe el a desaparecé.

—Carmen, Carmen! el a tendé un boz tabata jamé. Carmen a reconocé boz di su dos sobrinonan. Ana, koe a bira poco spantar di tantoe koe el a tarda, a manda un hende na Carmen su tanta pa puntra ta di com el a tarda tantoe asina, ma es dos muchanan koe tabata sabi ki camina el a cohé, a ofrecé pa nan bai huntoe coe e hende.

Gradiciendo Dios pa su libertad inesperada, Carmen a bai prudentemente for di es lugar peligrosa ai; ma spantoe a cohé asina tantoe, koe ora el a jega abao, el a cai for di su conocementoe.

Ora es hendenan a jega, nan a hajé ketoe droemir na suela i es Prior sintar banda di djé, kende pa casualidad tabata ai banda i koe a bin auxilié riba su jamamentoe.

CAPITULO X.

Entretantoe a pasa cincoe anja. Ainda no tabata sabi nada di suerte di es nobel i balente rey Sebastian.

Portugal tabata manera un biuda jorando, sí, manera un biuda, koe a mira su jioenan sucumbi un tras di otro.

Sí, jioenan di mas nobel, moronan a mata of haci preso. Ta berdad, algun nan a coempra coe gran sacrificio, ma ainda nan no tin siguridad di suerte di nan kerido príncipe. Ainda nan tabatin speranza, si Dios kier, lo é bolbé su tera, koe ainda ta reconocéle pa su rey: nan tabata keré mas tantoe koe lo é ta cerar den cualkier prison i nó koe el a moeri den gera. Es cardinal-rey Enrique, koe a toema rienda di gobierno, contra su gustoe, despues koe toer esfuerzo na paradero di su sobrino a keda infructuoso, a biba solamente dos anja mas, i coe né a moeri último descendiente di cas di Borgondia, koe duranti cuater siglo a goberna Portugal i koe a contribui muchoe na adelanto i prosperidad di es tera. Es fiel portugésnan no kier a scohé un principe den nobelnan na lugar di nan rey Sebastian. Rey Felipe di Spanja, pa medio di su esposa Maria di Portugal a moenstra su derechi riba trono i pueblo portugés a reconocéle provisoriamente.

Ma nos mester larga Portugal un momentoe i pasa océano pa nos mira kiko ta di nan, koe den principio di nos historia nos a mira bai asina balente i contentoe.

Atrobé nos ta den Semana Santa.

Ki un diferencia coe di algun anja pasar! Es tempoe ai nos tabata den un tera católica, koe toer alma i coerazon tabata ocupa coe es historianan, koe Nos Santa Madre Iglesia ta poné na nos consideracion, i awor nos ta na un tera incrédulo, koe na cada ora di dia Dios ta ofender i bofonar di esnan, pa kendenan també El a reza i pidi.

Tabata banda di atardi, calor di es solo africano tabata kima ainda basta fuerte riba caja i casnan di Marocco. Aire tabata jenar coe un polvo pretoe, koe continuamente bientoe tabata plama na toer camina. Tabata casi imposibel di keda largoe den un aire liber, sin busca di scondé bao di un paloe di coco of di olijfi of també bao di panja di bela, koe nan tabata span na toer camina dilanti casnan. Aunké es flor- i paloenan tabata tempera es luz fuerte un poco, toch es aire sofocante i es color insoportabel tabata haci, koe un gran parti di dia di es paradiso bendicionar pa naturaleza, a bira un fiernoe.

No obstante es calor, un cantidad di homber na heroe i na grupo tabata bolbé di nan trabao den mina, na nan prison na Sagenta. Tabata catiboe cristian; nan mal bistir tabata suciar coe sodor i polvo; nan toer tabatin marca di cruel maltrato i parcé nan tabata agotar pa miseria i causancio, muchoe di nan també pa enfermedad.

Nan tabata lastra nan den es coenucoenan di maisji manera oro, koe tabata brilja den rajonan di solo, den es coenucoenan di olijfi i di aloë, banda di es fuentenan di awa frescoe, koe parcé tabata bofon di nan sed.

Alafin nan a alcanza porta di nan prison spantoso. Grupo di diez-nuebe of binti na heroe, es hombernan ai, dignoe di compasion, ta drenta den un lugar oenda tin algun banki di piedra largoe, koe pa un momentoe nan por sosega i toema nan miserabel coeminda.

Es capataz di prisonjeronan tabatin diferente judador, algun di nan, ta scoher den es mes presonan, sea pa nan forza corporal, sea koe es muselmanonan tabata spera, koe aliviando nan trabao lo haci nan bandona religion cristiana i di bira mahomedano.

Algun di es presonan cansar di es continuo maltrato i di es trabao duroe a desespera, koe nan lo haja nan libertad, nan a perdé nan forza di boluntad i nan a cai. Mes ora nan tabata ricibi mehor trato i salbar for di toer trabao duroe. Hende por soponé, com mas pisar sufrimentoe di es otronan tabata, pasobra nan mester mira es infieldadnan ai.

Un di es catiboenan, koe es capataz a

middag was het lijkje in het klooster *niet*, verklaart hij absoluut.

Dan — plotseling vinden de broeders Woensdags het lijkje in de spreekkamer. Tot elf uur was 's avonds te voren de deur open geweest. Vele getuigen verklaren, dat het huis niet bewaakt is geworden; de spreekkamer, waarin het lijk is gevonden, is van de (steeds openstaande) straatdeur slechts door een gang van eenige meters gescheiden, en de deur van de spreekkamer is nooit gesloten.

Daarenboven, zegt de tweede overste, waarom heeft de justitie juist de regels uit het briefje, dat bij het lijk lag, gelicht, die het volk tegen ons konden doen opzweepen? Waarom de eerste regels niet meegedeeld? Zij luidden als volgt. „Ik heb het lijk van Gaston meegebracht in een zak; ik heb het niet eerder hier gebracht, omdat er gevaar was, ontdekt te worden."

Waarom heeft men deze woorden niet meegedeeld aan de pers? Waarom enkel de regels, tot opruien geschikt? De justitie van Rijssel plukt waarlijk geen lauweren van deze zaak.

's Woendags ontdekte men het lijk. De broeders zelf waarschuwden de politie. Onmidellijk heeten de broeders schuldig; geen mensch mag meer in het klooster; een politieagent staat op post aan de deur; veertig redelijke menschen worden levend begraven, staan bloot aan alle mogelijke aanvallen, worden gelasterd en gehoond, en zijn niet in staat zich te verdedigen.

En de socialistische stadsregeering? Men kent hare laaghartige handelwijze. Welnu, men vergelijkt Algiers en Rijssel. Wij vragen: Waarom werd de burgemeester van Algiers onmiddellijk afgezet, en laat men den Rijsselschen burgervader met rust? Hij vergreep zich zeker zoo erg als de Algerijnsche!

Of wie meet de ophitsing van Rijssels burgemeester, zijn schandelijk verstoren der openbare orde, minder ver uit dan de vergrijpen van Max Régis? Neen, dezen modernen Mohr verdedigen wij niet. Maar wij kunnen ons zijn harstochtelijken haat tegen de Joden verklaren, als wij lezen van de uitbuiting, waaraan het volk van Algiers ten prooi was. Voor den burgemeester van Rijssel vinden wij geen enkele verontschuldiging. Bij zeer zwakke vermoedens tegen een broeder spreekt hij zijn vonnis reeds uit en jaagt hij de hartstochten op.

Neen, de anti-clericalen behalen weer geen eer bij deze campagne.

Blijft over de beschuldiging der anticlericale bladen van verminking van het lijk en van moraliteitsvergrijp.

Echter daar staat tegenover, en het lijkje is er om het te bewijzen, dat van verminking niet het geringste spoor is te ontdekken. Dit pleit ook zeker voor de broeders, als men zich herinnert, welke de redenen waren, die de moordenaar als drijfveer tot de daad heeft aangegeven op het briefje. Het kind nu is enkel geworgd. Waarom de moordenaar van verminking schreef, schijnt duidelijk. Hij zou te meer arg waan wekken tegen de broeders.

En dokter Castiaux, die de lijkschouwing hield, verklaart uitdrukkelijk dat er alleen moord en geen moraliteitsvergrijp heeft plaats gehad.

Waarlijk, wanneer men in deze zaak wederom de tactiek der anticlericale bladen beschouwt, dan zal men moeten bekennen, dat *de manier van bestrijden alleen* aan verdachtmaking doet denken. Zoo wordt geen zaak behandeld, wanneer er geen hartstochten in het spel zijn.

Doch laten wij eens een oogenblik veronderstellen, dat br. Flamidien schuldig is aan de misdaad, waarvan hij verdacht wordt; wat blijkt hier dan wederom voor de zooveelste maal?

Dat de vijanden van Godsdienst en Kerk de monsterachtige misdaad van een enkel individu trachten te exploiteeren ten bate van hun anticlericale gevoelens. Voor dezen gruwel een geheele Congregatie, of — erger nog — alle religieuzen en priesters aansprakelijk te willen stellen, moet even onzinnig heeten als in een eventueele herhaalde bevestiging van Dreyfus' verraad een aanleiding te willen vinden om een smet te werpen op het geheele Fransche leger.

Maar een der voornaamste gebreken van de groote menigte is, dat zij generaliseert en dat het onlogische: *Ex uno disce omnes*, haar in den mond bestorven ligt. Zij begrijpt niet of wil niet begrijpen, dat om tot zulk een gruweldaad te komen een misdadiger wie het ook zij, moet beginnen met overtreding van alle wetten en leeringen van den godsdienst, die niet enkel schuldige daden maar zelfs schuldige gedachten veroordeelt als zonden, die de straf des Hemels over den bedrijver ervan afroepen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

Maandag vertrok naar Maracaibo per ss. *Mérida* van de *Red D Line* Z. D. H. Mgr. F. MARVEZ, Bisschop van Zulia, die deelgenomen heeft aan de vergadering der Venezolaansche Bisschoppen te Caracas.

Z. D. H. Mgr. R. A. SILVA, Bisschop van Mérida, zal het Venezolaansch Episcopaat vertegenwoordi op het Concilie der Zuid-Amerikaansche Bisschoppen, dat op Drievuldigheids-Zondag te Rome zal geopend worden.

* *

Donderdagmorgen had in de Sint-Annakerk van Otrabanda voor de zielerust van den President der Fransche Republiek FÉLIX FAURE een H. Mis van Requiem plaats, welke werd opgedragen door den Zeereerwaarden Heer F. HELLING, Pastoor der Sint-Anna.

Op den bisschoppelijken troon, die gelijk het geheele priesterkoor in rouw was gehuld, woonde Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, Apostolisch Vicaris van Curaçao, de plechtigheid bij. Ter zijde van de katafalk knielde neder de Weledele Heer LUCIEN SALZEDO, Agent Consulaire van Frankrijk op ons eiland.

Na de H. Mis werd de absoute gezongen door Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, waarbij de geestelijkheid der Sint-Annakerk assisteerde.

Onder de genoodigden werden vooral opgemerkt de Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur der kolonie, het Corps Consulaire, de Commandanten der dienstdoende Stedelijke Schutterij en van het Garnizoen, de Commandanten en Officieren van Hr. Ms. *Zeeland* en *Sommelsdijk*, alsmede deputaties van het Groot-Seminarie te Scherpenheuvel en van het Colegio Santo Tomás. Ook de Pers had een uitnoodiging ontvangen en was vertegenwoordigd.

Omtrent het afsterven van den President der Fransche Republiek wordt nog het volgende gemeld:

Tegen negen uur 's avonds werd op verzoek van mevr. Faure, naar men zelfs beweert, op verlangen van den president zelf, een bediende van het Elysée naar de Madeleinekerk gestuurd om den Eerw. heer Herzog, den pastoor der parochie. Buiten komende, ontmoette de bediende een priester, die kalm voortwandelde. Het was de Eerw. heer Renault, van de parochie der Notre Dame, die bij bloedverwanten in de buurt der Madeleinekerk, waar hij zelf geboren is, ging dineeren.

De bediende deelde hem mee, dat de president stervende was, en bracht hem in het Elysée binnen. De bediende ging daarop weer naar de Madeleinekerk.

De Eerw. heer Renault werd bij den president gebracht, dien hij bij volle kennis de absolutie kon geven.

Dit is de waarheid.

Eenige oogenblikken later kwam de Eerw. heer Herzog eveneens in het vertrek, waar de president der republiek den laatsten adem uitblies.

Den volgenden morgen droeg de pastoor der Madeleinekerk de H. Mis op in de kapel van het Elysée.

Havennieuws.

Gisterenmorgen viel hier binnen het Dominikaansche oorlogsschip *Independencia*. Na in het Schottegat geankerd te zijn, salueerde het de haven en werd door het Waterfort beantwoord. Denzelfden dag is de *Independencia* naar Sto. Domingo vertrokken.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Leonora Boom, Rosa de Rayte, M. & J. Cardoze, Gerardo Deers, Max Delsa, Juan Groeze, Manuel Hernandez, Moises Lopez Henriquez c/o E. Capriles, de Lima A. S., Maria de Moreno para entregar á Clemencia Penzo, Felicia López, Adrian Vaal, Erenstina Welhous,

Niet voor verzending vatbaar een brief geadresseerd aan Vicente de Landaeta (ubi?) en de volgende drukwerken geadresseerd aan:

W. Muskus c/o Blohm & Co. (ubi?). Manuel Arteaga, La Vela, Máximo Henriquez, La Vela, Rafael M. Leañez, Coro, Agustin Pulgar, Coro, Pedro Reyes, Coro ó La Vela.

Leger.

Laatstleden Maandag waren de Commandanten en eenige officieren van Hr. Ms. *Zeeland* en *Sommelsdijk* de gasten van den Gouverneur.

Hedenmorgen ten zeven ure is Hr. Ms. *Zeeland* uit onze haven naar Aruba vertrokken en zal vandaar naar Haiti stevenen. Eerst in Juni keert de *Zeeland*, na verder de Antillen bezocht te hebben, in onze haven terug en vertrekt dan in Juli naar Holland.

Ongelukken.

Zaterdagavond ontspoorde een der tramwagens voor de woning van den Heer J. B. en kwam met zulk een kracht tegen de pilaren der galerij, dat deze zwaar beschadigd werden. Gelukkig bevond zich niemand in den wagen, zoodat geen persoonlijke ongelukken te betreuren zijn.

Een correspondentie.

In *De Residentiebode* van 13 Februari ll. vinden wij de volgende correspondentie:

In de laatste maanden hebben eenige Nederlandsche couranten correspondenties te lezen gegeven uit Curaçao, of artikelen uit daar verschijnende bladen, waarin zeer geklaagd wordt over den toestand in die kolonie; ook in buitenlandsche bladen, o. a. in het te Parijs verschijnend weekblad "Le Nouveau Monde" (zie het "Dagblad van Z. H." van 31 Jan. ll.) wordt in een schrijven uit Curaçao die treurige toestand wereldkundig gemaakt terwijl aan het koloniaal bestuur en aan het moederland groote veronachtzaming verweten wordt, en de wensch geuit, dat eene andere regeering, speciaal die der Vereenigde Staten van N. A., de kolonie in bezit mocht krijgen.

Wat nu de toestand der bevolking op Curaçao en onderhoorige eilanden betreft, deze is zonder voorbehoud treurig en zorgwerkend te noemen, daar in de laatste jaren noch landbouw en veeteelt, noch handel iets van belang opbrachten.

Is dit nu, zoo niet geheel, dan toch gedeeltelijk te wijten aan het koloniaal bestuur, of zijn daar andere oorzaken voor aan te wijzen?

Ons dunkt dat als hoofdoorzaak wel zal moeten worden aangenomen de bijna bestendige droogte; vooral in de vier laatste jaren is de maïsoogst uitermate schraal geweest, en dit jaar wederom (de oogsttijd is in Maart en April) zal er van den oogst weinig of niets terecht komen, daar het, volgens de laatste berichten van begin Januari, in den regentijd, van October tot Januari, slechts op enkele plaatsen, en dan nog weinig, geregend heeft. Natuurlijk volgt hieruit groote armoede onder de bevolking van buitendistricten, die bijna geheel van de opbrengst van hun stukje land moeten leven. En hoewel zij aan schrale tijden gewoon zijn, en weinig voor hun onderhoud noodig hebben, zoo zullen zij dit jaar toch waarlijk hongersnood lijden, zoo hun geen hulp en onderstand verschaft wordt.

De toestand is zeker bedroevend. maar om nu, zooals in de correspondentie, aan de "Nouveau Monde," het koloniaal bestuur aansprakelijk te stellen voor het mislukken van de oogsten, dat is wel wat ver gedreven. Zeer zeker had het bestuur wel wat meer zorg mogen hebben voor het drinkwater der bevolking. Op Bonaire bijv. drinken minstens 4000 menschen het water van slechts drie putten; tot tot nog toe is dat altijd wel gegaan maar de mogelijkheid bestaat toch, dat de putten verdrogen, om niet eens te spreken van het gevaar bij besmettelijke ziekten!

Maar om gansch Curaçao, met Bonaire en Aruba, van waterreservoirs en daarbij behoorende irrigatiewerken te voorzien? Zoo de mogelijkheid daartoe bestond, zouden zij den landbouw toch niet veel bevoordeelen, aangezien het meestal waterwerken zonder water zouden zijn.

Neen, wij gelooven niet, dat er eenig menschelijk middel in staat is, om, wij zeggen niet voor enkele personen, maar voor geheel een bevolking het gebrek aan regen te neutraliseeren, of er op eenigszins voldoende wijze aan te gemoet te komen.

---

cohé pa su judador, tabata un homber largoe coe un exterior scur, koe pa su curpa fuerte i su carácter brutoe tabata propio pa es trabao ai; i é també tabata un di esnan koe a renega catolicismo. E tabata trata es otro presonan coe un dureza impía, particularmente é tabatin coe un hóben preso, un soldaat, koe na toer ocasion é tabata tormenté i ofendé. Es soldaat tabata sufri toer es tormentoe i ofensa coe resignacion cristiana.

Un momentoe koe es homber a pasa dilanti su victima, el a hiza su zwiep na laria i el a largé cai coe forza riba lomba di es desgraciado, koe sanger tabata sali for di es panja koe tabata tapa su lomba.

—Pakiko bo ta dal mi? el a puntra coe un tono calmo ma doloroso, mi no a sufri basta di bo awé caba?

—I mi no tabatin basta cargo di bo awé? es homber a respondéle, mientra el a coeminza hari.

—Mi ta keré, koe lo bo no tin cargo muchoe tempoe ainda coe mi, es hoben soldaat a respondé, mientra el a cai sin forza riba es banki di piedra, ma mi no ta comprendé, ta pakiko bo ta trata mi asina; na Portugal bo tabata hentera mente otro manera.

—Sin embargo bo tabata para aja den mi camino; sí, ta bo culpa koe mi ta haja mi aki, e homber dici.

—Ta mi culpa? Pedro Martinez a puntra spantar, pasobra es desgraciado victima tabata el, mi no ta comprendé absolutamente ta kiko ta bo idea.

- Esai no kier nifica nada tampoco, es homber a respondé, ma esaki mi ta hura bo, si mi mester sali for di es cueba spantoso aki, lo mi toema un benganza horribel riba nan, koe ta causa koe mi ta aki.

—Luis Beira, Pedro dici, mi ta repiti, koe mi no ta comprendé com mi por tin culpa, koe bo ta den es prison aki. Ma, no papia di benganza; esai ta un palabra, koe nos no ta conocé, nos a sinja solamente di pordona nos enemigoe.

Luis Beira tabata mira Pedro coe un cara di bofon.

—Pordona? é dici, esai un baho, un loco ta haci, ma no un homber di carácter....

—Ai, Luis, Luis, Pedro a interrumpié, cohiendo su manoenan, sigur bo dolor a tolondra bo; bo kier renuncia na bo fé di cristian? Bo kier sacrifica bo salbacion, pa un dos anja di picar i....

—Silencio, porco, Beira tabata zundré, mientra koe el a dal Pedro coe su zwiep den su cara, mi no tin nada di haci coe bo palabranan di hipocresía.

Pedro tabata kita es gotanan di sanger for di su cara i dici trankilamente ma coe un tono suplicante:

—Ai, dal mi, mata mi, si ta di mester, ma mi ta suplica bo, no bandona religion di bo tata; no ofendé es Dios, koe a moeri pa nos toer na cruz; Luis, Luis, corda es dianan pasar, koe nos tabata amigoe; ai, bisa mi, pakiko bo ta odia mi asina tantoe awor.

Luis Beira a keda miré un momentoe na silencio, ma un risa satánica a presenta riba su cara falsoe.

—Nos tabata amigoe, solamente den bo imaginacion; semper nos tabata rival coe otro; bo a kita Carmen Diaz for di mi.

E ta sigi.

Natuurlijk laat de armoede der landbouwende bevolking zich scherp gevoelen aan den handel, die onder de landbouwers weinig of niets kan omzetten ; doch de groothandel van Curaçao zoekt haar omzet meer in de republieken Venezuela en Columbia. Deze handel nu is in de laatste jaren grootendeels verloren gegaan. Daartoe heeft veel bijgedragen de hatelijke bepaling van den voormaligen president van Venezuela, Guzman Blanco, dat voor alle artikelen, welke uit Curaçao in Venezuela worden ingevoerd 30% van de waarde aan invoerrecht moest betaald worden. Ons gouvernement heeft ernstige pogingen aangewend bij het bestuur van Venezuela om die buitengewoon zware rechten op de goederen, die uit Curaçao worden gevoerd, afgeschaft te krijgen. Daartoe vooral strekte de reis van Zijne Excellentie, den Gouverneur, naar Caracas. Hoewel zijne Exc. daar eene uitmuntenden indruk heeft achtergelaten, heeft hij toch de intrekking dier invoerrechten niet kunnen verkrijgen, wat toch wel vooral zal moeten geweten worden aan den onwil der Venezuelaansche kooplieden, die in die 30% een sterk wapen hebben tegen de concurrentie der Curaçaosche handelaars.

Maar al bestond die nadeelige bepaling der 30% voor Curaçao niet, dan zou toch de handel op Venezuela niet meer bloeien gelijk voorheen, wijl Curaçao geen stapelplaats meer is voor de verschillende havens van Venezuela. Tegenwoordig toch doen de booten van alle stoomvaartlijnen, die W. I. bevaren, de verschillende havens van Venezuela aan, zoodat de kooplieden aldaar den tusschenhandel van Curaçao niet noodig hebben, en in directe relatiën zijn met Noord Amerika en Europa.

Maar niettegenstaande dit verloop van den tusschenhandel en van de heffing van 30%, zou de nabijheid van Venezuela, door de wederkeerige oude relaties, voor Curaçao nog veel voordeel opleveren, zoo die republiek zelf niet in de laatste jaren op financieel en commercieel gebied sterk achteruit was gegaan, vooral door den lagen stand der koffieprijzen. Was er nog geld in Venezuela, dan zouden de werkzame en wakkere Curaçaonaars nog wel zaken weten te maken, maar nu Venezuela niet floreert, valt er op Curaçao niets te verdienen.

En 't lijkt wel of in de laatste jaren alle rampen tegelijk moesten komen. Jaren lang hebben niet honderden, maar duizenden Curaçaonaars een goed stuk brood verdiend in de kopermijn van Tucacas in Venezuela. 't Was wel een zwaar werk, maar toch niet overmatig, en goed betaald. Zoolang dat werk voortging kwam er veel geld op Curacao, marcheerden de zaken, en gevoelden de inboorlingen niet zoozeer het gemis aan goeden oogst. Maar thans is ook sinds drie jaren dat werk gestaakt, en er schijnt weinig kans te bestaan, dat het weer hervat zal worden.

Zoo werken in de laatste jaren alle omstandigheden samen om Curaçao te verarmen; en wij meenen uit het voorafgaande te mogen besluiten, dat, al had het koloniaal bestuur Salomons wijsheid gehad, het de verarming van Curacao toch niet had kunnen tegenhouden; wel misschien als het ook Salomons schatten had bezeten; maar die zijn tegenwoordig, zelfs in het moederland, vergeefs te zoeken. En of nu de Yankees, zoo zij ooit Curaçao in het bezit krijgen, altijd maar met dollars zullen strooien? 't Valt te betwijfelen.

Maar heeft Curaçao dan geen toekomst? Zeer zeker; vooreerst kunnen alle bovengenoemde omstandigheden, die nu die kolonie tot verval brengen, tot verbetering komen, maar vooral heeft het veel goeds te verwachten en kan het een haven en handelsplaats van den eersten rang worden, als hetzij het Panama-, hetzij het Nicaraguakanaal, tot stand komt. Maar vóór het zóó ver is, stelle het moederland het koloniaal bestuur in staat, den bewoners van Curaçao den druk der omstandigheden minder te doen gevoelen, en, zij het ook met veel kosten, alles zóó voor te bereiden, dat, als het eerste schip door Centraal-Amerika heen van den stillen Oceaan in de Caraibische zee stevent, in de schoone haven van Curacao alles moge gevonden worden, wat redelijkerwijze in een haven eerste klasse verwacht mag worden.

Dat zou al vast werk en geld op Curaçao brenge en het met vertrouwen de toekomst doen te gemoet gaan.

Ingezonden Mededeelingen.

NEDERLAND.

Prof. Dr. Robert Fruin.

Wij laten hier een gedeelte volgen van het waardeerend artikel, dat Mr. P. J. M. AALBERSE schreef in *Het Centrum* van 1 Februari ll. over den grooten geschiedschrijver Dr. FRUIN.

Een woord van dankbaarheid en piëteit.

Fruin is vóór alles geweest de leeraar. Aan zijn colleges besteedde hij de grootste zorg. Weinigen waren zijn leerlingen ; toch sprak hij tot hen in eenvoudige, uitgelezen taal, als richtte hij het woord tot groote scharen. Vaak geschiedde het, dat zij meegesleept door zijn kalme, maar schoone betoogtrant, de pen neerlegden, en luisterden en luisterden... tot hij zich-zelven onderbrak met de steeds terugkeerende opmerking : "Doch, Heeren, ik geloof, dat het tijd is." En kalm knoopte hij zijne portefeuille toe, maakte een buiging en verdween door het kleine deurtje.

Eigenaardig: al zijne leerlingen droegen hem een warme hoogachting toe, doch slechts weinigen gingen vertrouwelijk met hem om. Fruin was eenvoudig, maar deftig. Deftigheid sprak uit zijn geheelen persoon........

En toch was die deftige man de eenvoud en welwillendheid in persoon. De weinigen zijner leerlingen, die meer vertrouwelijk met hem omgingen, zullen het getuigen.

Eerbiedig kwam men zijn groote, geleerd-uitziende studeerkamer binnen. Maar aanstonds trad hij met groote voorkomendheid op den bezoeker toe, — vroeg naar tal van kleine, persoonlijke dingen, — schonk zelf een kopje thee in,—en vertelde de aardigste bizonderheden over bekende mannen. Met mij praatte hij bij voorkeur over dr. Nuyens, Alberdingk Thijm, dr. Schaepman en Pater Van Lommel. Van den laatste zeide hij mij eens: "Dien man benijd ik,—hij is de gelukkigste man, dien ik ken. Altijd opgewekt en vroolijk. Men kan het zoo *voelen* : die man is gerust, hij is er *zeker* van : als ik eenmaal sterf, dan zal de goede God mij wel genadig zijn. "Over de Jezuïeten in 't algemeen sprak hij steeds met groote waardeering. Nog levendig herinner ik mij, dat hij me eens zeide : "ik geloof zeker, dat ik, wanneer ik katholiek was geboren en katholiek opgevoed, Jezuïet zou geworden zijn. U lacht daarom maar ik geloof dat zeker. Ik zou dat heerlijk gevonden hebben, zoo onder leiding te staan van mannen, die ik ten volle vertrouwde, en dan in nederige gehoorzaamheid te doen het werk, dat mij werd opgelegd, in 't vaste vertrouwen, dat Onze Lieve Heer mij daar later wel voor loonen zou."

Het is meer dan eens beweerd, dat Fruin niet onpartijdig was. Zeker is dit een zeer gemakkelijk argument bij polemieken over appreciaties !......

Fruin zou eerst dan van partijdigheid beschuldigd kunnen worden, wanneer men *bewees* [niet *beweerde*], dat hij iets als waar verhaalde, wat hij wist of althans weten kon en weten moest, onwaar te zijn.

Heeft men dit echter ooit kunnen doen ?

Nergens bleek Fruin's onpartijdigheid meer en beter, dan op zijne colleges. Ik herinner mij nog, hoe hij een geheel college wijdde aan de katholieke leer van de Aflaten. Het bleek overduidelijk, dat hij zich hiervoor een diepgaande studie van de katholieke schrijvers getroost had, en ik geloof niet, dat een katholiek theoloog ook maar de geringste aanmerking op zijne uiteenzetting zou hebben kunnen maken.

Een ander voorbeeld mag genoemd worden zijn welwillende bespreking over dr. Nuyens' standaardwerk. Geruimen tijd sprak hij erover, en hij beval de lezing ervan den studenten ten zeerste aan. "Juist omdat Nuyens katholiek is," zoo sprak hij ongeveer, "is zijn boek voor ons zoo merkwaardig en zoo leerzaam. Wij zijn zoo gewoon de feiten van den tachtigjarigen oorlog door onze protestantsche en liberale oogen te beschouwen. Om een meer objectief oordeel te krijgen is het noodzakelijk goed na te gaan, welken indruk diezelfde feiten maken op een ontwikkeld Katholiek."........

Het is waarlijk ontzettend, wanneer men nagaat, wat deze man in zijn leven gewerkt heeft. Steeds alleen — nooit gesteund door de liefdevolle armen eener trouwe gade—heeft hij geleefd voor zijn werk. En toch—toen ik hem den bijna zeventigjarige, eens vroeg : "Waarom heeft U het bij het "*Voorspel*" en de "*Tien Jaren*" gelaten, en nog geen algemeene geschiedenis van het Nederlandsche Volk geschreven ?" —klonk zoo eenvoudig dit nederig antwoord : "Daarvoor heb ik nog niet genoeg gewerkt"........

Zoo is in hem gestorven Neerlands grootste historie-schrijver, gestorven een man van ongemeene wetenschap en hoogen zielenadel, een man, die een groot gevoel van eigen-waarde aan bewonderenswaardigen eenvoud huwde, en voor vele grooten en kleinen onder ons was een vriend en leeraar, een wegwijzer en raadsman.

Zijn nagedachtenis zullen wij blijven eeren, altijd, met groote vereering en dankbaarheid.

BUITENLAND.

Bulgarije. — De prinses van Bulgarije, de nobele vrouw, die zooveel leed door de overlevering van haar zoon Boris — op 10 Januari 1894 geboren— aan het schisma, is overleden aan de gevolgen van de influenza, gelijk het heet. Zij was echter 24 uren te voren bevallen van een dochter — die Nadazjde (Hoop) is gedoopt — zoodat die gebeurtenis, welke 20 dagen vroeger kwam dan zij verwacht werd, niet zonder invloed zal zijn geweest op de ziekte der vorstin. Prinses Marie Louise werd den 17en Januari 1870 te Rome geboren als oudste der negen kinderen uit het eerste huwelijk van den hertog van Parma, die uit een tweede huwelijk nog zeven kinderen zag geboren.

De vorstin trad den 20 April 1893 in het huwelijk met den tegenwoordigen vorst van Bulgarije, wien zij vier kinderen schonk: twee dochters en twee zoons. Voor deze arme kleinen is het verlies verschrikkelijk bij de onverschilligheid van hun vader voor alles, wat met den godsdienst in verband staat. Haar overlijden heeft een groote ontsteltenis veroorzaakt in Sofia, waar uit alle huizen de rouwvlag wapperde en alle winkels gesloten waren.

— De Weener correspondent van de *N. Rott. Ct.* wijdt een waardeerend artikel aan de diepbedroefde vrouwe, die als vorstin van Bulgarije zoo onverwachts is overleden.

Zij was als kleindochter van den in 1860 verdreven hertog van Parma in 1870 geboren, en de oudste van achttien kinderen. Van vaders- en moederszijde was zij een Bourbon en daardoor nauw met de Orleansen vermaagschapt. 's Winters woonde zij bij Viareggio aan de Ligurische kust, des zomers in Schwarzau, een dorp op de grenzen van Neder-Oostenrijk en Stiermarken. Daardoor was zij een half Oostenrijksche en had zij reeds voor haar huwelijk vele kennissen daar te lande, zoodat zij Oostenrijk nevens Italie als haar vaderland beschouwde.

Men heeft van de Vorstin, die niet mooi was maar een zeer verstandig uiterlijk had, nooit anders dan goeds gehoord. Zij hield hartstochtelijk veel van haar man, die haar liefde met een heel wat kalmer genegenheid beantwoordde. Prins Ferdinand is een veel te ijdel en met zichzelf ingenomen persoon, dan dat hij in staat zou zijn diep te voelen.

Met groote vroomheid ging bij de Vorstin een vroolijk karakter en een gevoelig hart gepaard, door een kunstminnend vader, die zijn villa Pianore tot een schatkamer van allerlei kunstwerken gemaakt had, was zij een uitstekende musicienne en zeer verdienstvolle beeldhouweres geworden. Steeds milddadig, was zij van kindsbeen af gewend om de armen te helpen.

Zij had een gelukkige jeugd vol licht en zon achter zich, toen prins Ferdinand haar ten huwelijk vroeg, en zoo werd prinses Marie Louise, de zachte, vriendelijke en hulpvaardige vorstin van Bulgarije. Het was in April 1893 toen zij trouwde, maar voordat het zoo ver was, waren er heel wat bezwaren te overwinnen geweest. Deels waren die een gevolg van de onzekere positie van den Vorst, die toen nog met Rusland op slechten voet stond, deels van de vraag of de te verwachten troonopvolger Roomsch of Grieksch zou worden.

Men weet dat Stamboelof, door het wijzigen der wet die den griekschen godsdienst voor de toekomstige landvorsten verplicht stelde, het huwelijk met de zeer kerksche prinses mogelijk maakte, een dienst waarvoor hij later zeer slecht beloond werd. Want niet alleen vermeerderde hij daardoor het aantal zijner vijanden, maar daarom werd hij ook later door prins Ferdinand in het belang van de verzoening met Rusland zoo onbarmhartig opgeofferd, dat de vraag of de Vorst den gruwelijken moord van zijn minister had kunnen verhinderen, nog niet opgelost is, en het van de daders heet dat zij op het oogenblik nog straffeloos in Sofia rondloopen. Ook de Vorstin, die aanstoot nam aan de ruwe manieren van Stamboelof en niet kon lijden dat hij tegenover haar man den toon van een meester

aansloeg, heeft tot zijn val medegewerkt.

Maar in Viareggio was de duistere toekomst gelukkig nog verborgen, toen Stamboelof op den bruiloft in een toost de vreugde der Bulgaren uitte over het heugelijk feit dat zij eindelijk na een tusschenpooze van vijfhonderd jaar weer een landsmoeder hebben zouden; toen hij den prins van Parma bedankte, dat hij zijn kind aan den Vorst had toevertrouwd, en de verzekering gaf dat zij in haar nieuwe vaderland bemind en geëerd zou worden.

Die laatste belofte is vervuld, en vorstin Maria Louise heeft ook niets verzuimd om zich bij haar volk bemind te maken. Zij was in dien boerenstaat, waar het Turksche despotisme alle menschen gelijk gemaakt had en de vroegere aristocratie had uitgeroeid, eenvoudig, vriendelijk en hulpvaardig. Zij sprak bij gelegenheden Bulgaarsch, al kostte die taal haar ook nog zoo veel moeite, en het grootste deel van haar inkomsten besteedde zij voor wees- en gasthuizen. Zij kleedde zich eenvoudig en was van meening dat men het geld daarvoor beter kon besteden.

Het onbestendige klimaat van Sofia, welke stad op een door bergen omringde hoogvlakte ligt en berucht is om haar afwisselende temperatuur, is voor de niet sterke en aan een zachte zuidelijke weersgesteldheid gewende prinses noodlottig geworden, en heeft haar gezondheid verzwakt.

ADVERTENTIEN.

TE KOOP.

EEN EXTENSION-TOP PHAETON

voor fl. 300.

Oorspronkelijke prijs fl. 750.

Plaats voor 4 personen en bankje voor kinderen. Vier veeren en patent-assen. Zoo goed als nieuw, met nieuwe lantarens.

Te bezichtigen in het Weeshuis te

Santa Rosa.

De Curaçaosche Hypotheekbank.

Ultima advertencia.

Debedónan di interest atrasá na e Banki aki ariba mencioná ta adverti koe promé koe fin di Maart 1899, nan debe di interest no por pasa mas koe 3 loena. Esnan koe falta di paga ta exponé na cobro judicial.

Caraçao, 9 Februari 1899.

Na nomber di Bestuur,

A. W. NEUMAN Fz.
Administrador.
JAN EVERTSZ,
Secretario.

LEEST DIT!!!

Wij hebben de eer het geëerde publiek in kennis te stellen, dat wij benoemd zijn tot eenige agenten voor den verkoop van **Lans' extra Stout,** op Curaçao.

Dit bier heeft eene wereldberoemde vermaardheid verworven en wordt door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en door de meeste van dit eiland aan gezonden, zieken en herstellenden voorgeschreven.

Wij zijn tevens uitsluitend agenten voor den verkoop van een van de beste en goedkoopste lager-biersoorten, die in Curaçao geïmporteerd worden, nl. het merk **"El Ciervo"**—gerecommandeerd wegens het geringe alcoholgehalte en den aangenamen smaak.

De Lannoy & Co.
BOTICA CENTRAL.

Attest betreffende de scheikundige expertise van

LANS' EXTRA STOUT:

SOORTELIJK GEWICHT 1.035
Alcohol gehalte (in volum proc)... 4,5 %
Extract gehalte.................. 9,88 %
Gehalte aan minerale bestanddeelen............ 0,23 %
" " niet vluchtige zuren (als melkzuur) 0,24 %
" " vluchtige zuren (als azijnzuur)........ 0,025%

Abnormale bestanddeelen zijn niet geconstateerd.

Het "Stout" voldoet aan de eischen, welke aan een deugdelijk fabrikaat gesteld moeten worden.

De verhouding van extract tot alcoholgehalte is als zeer gunstig te beschouwen.

w. g. DR. VAN HAMEL ROOS & HARMENS.
Amsterdam.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan na *Spaar- en Beleenbank,* esta esnan for di 1 di Juli té 31 di December 1896 bao di N°. 2218 G té N°. 7186 G, lo toema lugá dia Huebes 23 di Maart i dia nan koe ta sigi.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 1 di Maart 1899.
President,
M. P. CURIEL.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1896, onder N°. 2218 G t/m N°. 7186 G, zal plaats hebben op Donderdag den 23sten Maart a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 1sten Maart 1899.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

van Houten's Cacao

Aan hare voortreffelijkheid dankt Van Houten's Cacao haar wereldberoemdheid.

"A GRANDES MALES..."

La Emulsión de Scott es un "gran remedio." La Tísis y demás afecciones del pecho, la Escrófula y la Anemia son grandes males pèro que ceden al uso de una medicina cuyos componentes tengan la virtud de sanar la irritación de la garganta y los pulmones, de eliminar las impurezas de la sangre y de producir carnes y fuerzas. Esto se logra con el aceite de hígado de bacalao subdividido en partículas infinitesimales para que sea asimilado rápidamente, como lo está en la legítima

Emulsión de Scott

Marca de Fabrica.

Esta medicina reune además las virtudes de los hipofosfitos de cal y de sosa que son grandes tónicos para el cerebro, los nervios y sistema óseo. De ahí que fortalezca á los débiles. No hay sustancia que contenga en tan alto grado las propiedades nutritivas y reconstituyentes del aceite de hígado de bacalao. La forma más conveniente de tomarlo es la de "Emulsión de Scott." Agradable al paladar. Reconocida universalmente por los médicos como la medicina-alimento por excelencia para los niños.

De venta en las Boticas. Cuidado con las falsificaciones é imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

LUZ DIAMANTE

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

Fotografía Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO de 8 A. M. – 4 P. M.

DE INTEEKENING

is opengesteld op den

"Diccionario Papiamentoe-Hoelandés i Hoelandés-Papiamentoe

DOOR

ALFREDO F. SINTIAGO

TIJD-TAFEL

der stoomschepen van "the Red D Line" tusschen

NEW-YORK.

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1899.		Caracas		Philph.s		Caracas		Philph.s		Caracas		Philph.s	
Vertrekt van NEW YORK....	Zaterdag	Jan.	14	Jan.	28	Feb.	11	Feb.	25	Maart	11	Maart	25
Doet SAN JUAN aan........	Donderdag	,,	—	Feb.	2	,,	—	Maart	2	,,	—	,,	30
" PONCE	Donderdag	,,	19	,,	—	,,	16	,,	—	,,	16	,,	—
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	,,	21	,,	4	,,	18	,,	4	,,	18	April	1
Vertrekt van ,, ...	Zaterdag	,,	21	,,	4	,,	18	,,	4	,,	18	,,	1
Komt aan te LA GUAYRA..	Zondag	,,	22	,,	5	,,	19	,,	5	,,	19	,,	2
Vertrekt van ,, ..	Woensdag	,,	25	,,	8	,,	22	,,	8	,,	22	,,	5
Komt aan te PTO. CABELLO	Donderdag	,,	26	,,	9	,,	23	,,	9	,,	23	,,	6
Vertrekt van ,,	Vrijdag	,,	27	,,	10	,,	24	,,	10	,,	24	,,	7
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	,,	28	,,	11	,,	25	,,	11	,,	25	,,	8
Vertrekt van ,, ...	Zondag	,,	29	,,	12	,,	26	,,	12	,,	26	,,	9
Doet LA GUAIRA aan	Maandag	,,	30	,,	13	,,	27	,,	13	,,	27	,,	10
" PONCE aan..........	Woensdag	,,	—	,,	15	,,	—	,,	15	,,	—	,,	12
" SAN JUAN aan.......	Woensdag	Feb.	1	,,	—	Maart	1	,,	—	,,	29	,,	—
Komt aan te NEW-YORK....	Maandag	,,	6	,,	20	,,	6	,,	20	April	3	,,	17

STOOMSCHIP "MERIDA."

Vertrekt van CURACAO	Zaterdag	Jan.	21	Feb.	4	Feb.	18	Maart	4	Maart	18	April	1
Komt aan te MARACAIBO	Zondag	,,	22	,,	5	,,	19	,,	5	,,	19	,,	2
Vertrekt van ,,	Donderdag	,,	26	,,	9	,,	23	,,	9	,,	23	,,	6
Komt aan te CURACAO	Vrijdag	,,	27	,,	10	,,	24	,,	10	,,	24	,,	7
Vertrekt van ,,	Maandag	,,	30	,,	13	,,	27	,,	13	,,	27	,,	10
Komt aan te MARACAIBO	Dinsdag	,,	31	,,	14	,,	28	,,	14	,,	28	,,	11
Vertrekt van ,,	Donderdag	Feb.	2	,,	16	Maart	2	,,	16	,,	30	,,	13
Komt aan te CURACAO	Vrijdag	,,	3	,,	17	,,	3	,,	17	,,	31	,,	14

SS. "HILDUR" en "SALAMANCA"

	Hildur		Salamanca		Hildur		Salamanca		Hildur		Salamanca	
Vertrekt van NEW YORK.......:	Jan.	28	Feb.	11	Maart	1	Maart	15	April	1	April	15
Komt aan te CURACAO..........	Feb.	6	,,	20	,,	10	,,	24	,,	10	,,	24
Vertrekt van ,, ...	,,	7	,,	21	,,	11	,,	25	,,	11	,,	25
Komt aan te MARACAIBO........	,,	8	,,	22	,,	12	,,	26	,,	12	,,	26
Vertrekt van ,, ...	,,	12	,,	28	,,	17	,,	31	,,	18	Mei	2
Komt aan te CURACAO..........	,,	13	Maart	1	,,	18	April	1	,,	19	,,	3
Vertrekt van ,, ...	,,	13	,,	1	,,	18	,,	1	,,	19	,,	3
Komt aan te NEW YORK........	,,	22	,,	10	,,	27	,,	10	,,	28	,,	31